

दानय़ियेल की पुस्तक – एक सौ एक

वाचा का दूत: शुद्धिकरण से अशुद्धियों के नविवरण तक

Jeff Pippenger

2024-02-29

Viikko, jona Kristus vahvisti liiton, kuvasi ajanjaksoa Hänen kasteestaan siihen asti, kun Kristus taivaallisessa pyhäkössä nousi seisomaan Stefanoksen kivittämisen hetkellä.

Mutta hän, Pyhä Henkeä täynnä, loi katseensa vakaasti taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella, ja sanoi: Katso, minä näen taivaat avattuina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella. Silloin he huusivat suurella äänellä, tukkivat korvansa ja hyökkäsivät yksimielisesti hänen kimppuunsa, ja ajoivat hänet kaupungin ulkopuolelle ja kivittivät hänet; ja todistajat panivat vaatteensa nuorukaisen jalkojen juureen, jonka nimi oli Saul. Ja he kivittivät Stefanusta, kun hän rukoili Jumalaa ja sanoi: Herra Jeesus, ota minun henkeni vastaan. Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä. Ja tämän sanottuaan hän nukkui pois. Apostolien teot 7:55–60.

Kun Stefanus kivitettiin ja Mikael nousi seisomaan, evankeliumi meni pakanoilta, sillä siihen asti evankeliumi oli rajoittunut juutalaisiin.

“Sitten enkeli sanoi: ‘Ja hän vahvistaa liiton monille yhdeksi viikoksi [seitsemäksi vuodeksi].’ Seitsemän vuoden ajan siitä, kun Vapahtaja aloitti palvelutyönsä, evankeliumia oli saarnattava erityisesti juutalaisille; kolme ja puoli vuotta Kristuksen itsensä toimesta ja sen jälkeen apostolien kautta. ‘Ja viikon puolivälissä hän lakkauttaa teurasuhrin ja ruokauhrin.’ Daniel 9:27. Keväällä vuonna 31 jKr. Kristus, todellinen uhri, uhrattiin Golgatalla. Silloin temppelin esirippu repesi kahtia osoittaen, että uhripalveluksen pyhyys ja merkitys olivat poistuneet. Oli tullut aika, jolloin maallisen uhrin ja ruokauhrin tuli lakata.”

”Se yksi vuosiviikko — seitsemän vuotta — päättyi vuonna 34 jKr. Sitten Stefanoksen kivittämisen kautta juutalaiset lopullisesti sinetöivät evankeliumin hylkäämisensä; ja ne opetuslapset, jotka vainon tähden olivat hajaantuneet, ‘kulkivat paikasta toiseen ja julistivat sanaa’ (Ap. t. 8:4); ja pian tämän jälkeen Saul, vainooja, kääntyi ja hänestä tuli Paavali, pakanain apostoli.” Alfa ja omega, 233.

Vuonna 34 päättyi pyhä viikko (kaksituhatta viisisataakaksikymmentä päivää), ja muinainen Israel hylättiin Jumalan puolisona; heidän koetusaikansa oli täysin päättynyt. Siitä hetkestä lähtien muinaista Israelia vastaan tuleva kosto liiton hylkäämisestä ja Jumalan Pojan ristiinnaulitsemisesta oli Jumalan toimeenpanevan tuomion alainen. Jumala pitkämielisessä armossaan lykkäsi Jerusalemin hävitystä piiritykseen ja tuhoon asti vuosina 66 jKr.–70 jKr.

Danielin yhdeksännen luvun jakeet, jotka osoittivat sen viikon, jolloin Kristus vahvisti liiton, osoittavat myös, että pakanallinen Rooma (tuleva ruhtinas) hävittäisi kaupungin ja pyhäkön; mutta Jumala, pitkämielisessä armossaan, salli muinaisen Israelin lapsille aikaa kuulla evankeliumi ja tehdä ratkaisunsa, niin kuin heidän isänsä olivat tehneet Kristuksen ja opetuslasten heidän

keskuudessaan suorittaman seitsemänvuotisen palvelutyön aikana.

”Lähes neljäkymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun Kristus itse oli julistanut Jerusalemin tuomion, Herra viivytti tuomionsa toimeenpanoa kaupungin ja kansan ylle. Ihmeellinen oli Jumalan pitkämielisyys niitä kohtaan, jotka hylkäsivät Hänen evankeliuminsa ja surmasivat Hänen Poikansa. Vertaus hedelmättömästä puusta kuvasi Jumalan menettelyä juutalaista kansaa kohtaan. Käsky oli annettu: ’Hakkaa se maahan; miksi se saa maata rasittaa?’ (Luuk. 13:7), mutta jumalallinen armo oli säästännyt sitä vielä vähän aikaa. Juutalaisten keskuudessa oli yhä monia, jotka eivät tunteneet Kristuksen luonnetta ja työtä. Eivätkä lapset olleet saaneet nauttia niistä tilaisuuksista tai vastaanottaa sitä valoa, jonka heidän vanhempansa olivat torjuneet. Apostolien ja heidän työtovereidensa saarnan kautta Jumala antaisi valon loistaa heidän ylleen; heille sallittaisiin nähdä, kuinka profetia oli täyttynyt ei ainoastaan Kristuksen syntymässä ja elämässä, vaan myös Hänen kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan. Lapsia ei tuomittu vanhempien synneistä; mutta kun lapset, tuntien kaiken sen valon, joka heidän vanhemmilleen oli annettu, hylkäsivät sen lisävalon, joka oli suotu heille itselleen, heistä tuli osallisia vanhempiensa synteihin, ja he täyttivät pahuutensa mitan.”

”Jumalan pitkämielisyys Jerusalemiä kohtaan vain vahvisti juutalaisia heidän itsepäisessä katumattomuudessaan. Vihassaan ja julmuudessaan Jeesuksen opetuslapsia kohtaan he torjuivat viimeisen armon tarjouksen. Silloin Jumala veti pois suojeluksensa heidän yltään ja poisti hillitsevän voimansa Saatanasta ja hänen enkeleistään, ja kansa jätettiin sen johtajan vallan alaiseksi, jonka se oli valinnut. Sen lapset olivat halveksineet Kristuksen armoa, joka olisi tehnyt heidät kykeneviksi hillitsemään pahoja yllykkeitään, ja nyt niistä tuli voittajia. Saatana yllytti sielun kiivaimmat ja alhaisimmat intohimot raivoon. Ihmiset eivät järkeilleet; he olivat järjen ulottumattomissa — impulssin ja sokean raivon hallitsemia. Heistä tuli julmuudessaan saatanallisia. Perheessä ja kansakunnassa, niin ylimpien kuin alimpienkin luokkien keskuudessa, vallitsi epäluulo, kateus, viha, riita, kapina, murha. Missään ei ollut turvaa. Ystävät ja sukulaiset kavalsivat toisensa. Vanhemmat surmasivat lapsensa ja lapset vanhempansa. Kansan hallitsijoilla ei ollut valtaa hallita itseään. Hillitsemättömät intohimot tekivät heistä tyranneja. Juutalaiset olivat hyväksyneet väärän todistuksen tuomitakseen viattoman Jumalan Pojan. Nyt väärät syytökset tekivät heidän omankin elämänsä epävarmaksi. Teoillaan he olivat jo kauan sanoneet: ’Poistakaa Israelin Pyhä meidän edestämme.’ Jesaja 30:11. Nyt heidän toiveensa toteutui. Jumalan pelko ei enää häirinnyt heitä. Saatana oli kansan johdossa, ja korkeimmat maalliset ja uskonnolliset vallanpitäjät olivat hänen valtansa alla.”
Suuri taistelu, 27, 28.

Liiton Sanansaattajana Kristus toimi aluksi yksinomaan juutalaisten parissa. Vuonna 34, Stefanoksen kivittämisen yhteydessä, evankeliumi meni sitten pakanoille, ja Jumalan toimeenpanevan tuomion aika koitti, vaikka Jumala armossaan siirsi tuon ajankohdan toteutumista noin neljälläkymmenellä vuodella.

Liiton Sanansaattajana, Malakian kolmannen luvun täyttymyksenä, Kristus puhdisti temppelin kahdesti. Hän teki sen ajanjaksona, joka oli erityisesti erotettu liittokansalle, joka silloin sivuutettiin ja hylättiin, sekä myös niille, joista silloin tulisi uusi valittu kansa. Kun tuo ajanjakso päättyi, Jumalan toimeenpanevan tuomion aika alkoi. Johannes Kastaja oli se sanansaattaja, joka

valmisti tien Kristuksen työlle uuden valitun kansan nostamiseksi, jonka kanssa Hän tekisi liiton.

Kaksi temppelin puhdistamista olivat havainto-opetuksia, jotka osoittivat Kristuksen työn sielun temppelin puhdistajana. Kun liiton Enkeli äkisti saapuu Malakian kolmannessa luvussa, Hän puhdistaa ja myös karsii Leevin pojat tarkoituksena saada aikaan uhri, niin kuin muinaisina päivinä.

Mutta kuka kestää hänen tulonsa päivän, ja kuka voi pysyä pystyssä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin sulattajan tuli ja niin kuin vaatteidenvalkaisijain saippua. Ja hän istuu sulattajana ja hopean puhdistajana; ja hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niin kuin kullan ja hopean, että he toisivat Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa. Silloin on Juudan ja Jerusalemin uhrilahja otollinen Herralle, niin kuin muinaisina päivinä ja niin kuin entisinä vuosina. Malakia 3:2–3.

मलाकी अध्याय ३, और मन्दिर की दो बार की गई शुद्धि लेवी के पुत्रों के विश्वास की उस सद्दिकी प्रतनिधित्व करती है, जो वाचा के दूत द्वारा पूर्ण की जाती है। लेवी के पुत्रों के विश्वास की सद्दिकी प्रतनिधित्व सोने के शुद्ध किए जाने द्वारा किया गया है।

”Kaikkien niiden, joilla on mitään vaikutusvaltaa parantolassa, täytyy mukautua Jumalan tahtoon, nöyryyttää itsensä ja avata sydämensä Kristuksen Hengen kallisarvoiselle vaikutukselle. Tulossa koeteltu kulta edustaa rakkautta ja uskoa. Monet ovat miltei vailla rakkautta. Itseriittoisuus sokaisee heidän silmänsä näkemästä heidän suurta tarvettaan. On ehdoton välttämättömyys kääntyä päivittäin Jumalan puoleen, saada uusi, syvä ja jokapäiväinen kokemus uskonnollisessa elämässä.” Testimonies, osa 4, 558.

Malakian kolmas luku, ja nuo kaksi temppelin puhdistamista edustavat liiton sanansaattajan toteuttamaa täydellistymistä siinä ymmärryksessä, joka koskee tiedon lisääntymistä viisaiden keskuudessa, jotka ovat Leevin poikia. Leevin poikien täydellistyminen kuvataan hopean puhdistamisella.

Herran sanat ovat puhtaat sanat, kuin saviuunissa sulatettu hopea, seitsenkertaisesti puhdistettu. Psalmi 12:6.

Liiton Sanansaattajan tuli puhdistaa Leevin pojat niin kuin hopea ja kulta puhdistetaan. Jumalan Sana on se, mikä puhdistaa, sillä puhdistetuksi tuleminen merkitsee vanhurskauttamista ja pyhittämistä.

Pyhitä heidät totuudessasi; sinun sanasi on totuus. Joh. 17:17.

Johannes Kastaja oli se sanansaattaja, joka valmisti tien liiton Sanansaattajalle Malakian kirjan kolmannen luvun ensimmäisessä täyttymyksessä, ja hänen sanomansa oli tässä suhteessa luonteeltaan nelijakoinen. Hänen työnsä sisälsi sen puhdistustyön tunnistamisen, jonka liiton Sanansaattajan oli määrä toteuttaa, ja sen, että toteutettu puhdistustyö esitettiin puimatantereen lakaisemisena. Hän osoitti, että entinen valittu kansa oli tuolloin joutumassa syrjäytetyksi. Hän esitti myös laodikealaisen sanoman Jumalan kansalle ja osoitti näin heille heidän syntinsä sekä heidän isiensä synnit. Hän asetti kaikki nämä todellisuudet tulevan vihan yhteyteen. Sen sanansaattajan työ, joka valmisti tietä, edusti sellaisen henkilön työtä, joka ei ollut koskaan saanut

koulutusta sen kansan koulutusjärjestelmässä, joka oli joutumassa syrjäytetyksi.

”Johannes Kastajassa Herra herätti itselleen sanansaattajan valmistamaan Herran tietä. Hänen tuli antaa maailmalle horjumaton todistus nuhdellessaan ja tuomitessaan synnin. Luukas sanoo ilmoittaessaan hänen tehtävänsä ja työnsä: ’Ja hän käy hänen edellensä Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden mieleen, valmistaakseen Herralle toimitetun kansan’ (Luuk. 1:17).”

”Monet fariseuksista ja saddukeuksista tulivat Johanneksen kasteelle, ja heille puhuen hän sanoi: ’Te kyykäärmeitten sikiö, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? Tehkää siis parannukseen soveliaita hedelmiä; älkääkä ajatelko voivanne sanoa mielessänne: Meillä on isänä Abraham; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää Abrahamille lapsia. Ja jo nyt on kirves pantu puitten juurelle; sentähden jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Minä kastan teidät vedellä parannukseen; mutta se, joka minun jälkeeni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiä minä en ole kelvoinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa peräti puimatantereensa ja kokoaa nisunsa aittaan; mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulella’ (Matteus 3:7–12).”

”Johanneksen ääni kohosi kuin pasuuna. Hänen tehtävänä oli: ’Julista minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin heimolle heidän syntinsä’ (Jesaja 58:1). Hän ei ollut saanut inhimillistä oppineisuutta. Jumala ja luonto olivat olleet hänen opettajinaan. Mutta tarvittiin joku valmistamaan tietä Kristuksen edellä, joku, joka oli kyllin rohkea antaakseen äänensä kuulua muinaisten profeettojen tavoin ja kutsuakseen turmeltuneen kansan parannukseen.” Selected Messages, kirja 2, 147, 148.

William Miller oli toinen sanansaattaja, joka valmisti tien liiton Sanansaattajalle, ja Millerin persoonaa ja työtä oli esikuvannut Johannes Kastaja.

“Tuhansia johdatettiin omaksumaan William Millerin saarnaama totuus, ja Jumalan palvelijoita nostettiin esiin Eliaan hengessä ja voimassa julistamaan sanomaa. Johanneksen, Jeesuksen edelläkävijän, tavoin ne, jotka saarnasivat tätä vakavaa sanomaa, tunsivat itsensä pakotetuiksi panemaan kirveen puun juurelle ja kutsumaan ihmisiä tuottamaan parannukseen soveltuvia hedelmiä.” Early Writings, 233.

Kristuksen ajan saivartelevat juutalaiset oli johdettu luottamaan väärään sanomaan Messiaasta. ”Messias” on kreikankielistä sanaa ”Kristus” vastaava heprealainen sana, ja se merkitsee ”voideltua”.

Sen sanan, jonka Jumala lähetti Israelin lapsille julistaen rauhaa Jeesuksen Kristuksen kautta — hän on kaikkien Herra — sen sanan, sanon minä, te tiedätte, joka levisi kautta koko Juudean ja alkoi Galileasta sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi; kuinka Jumala voiteli Jeesuksen Nasaretilaisen Pyhällä Hengellä ja voimalla, hänet, joka kulki ympäriinsä tehden hyvää ja parantaen kaikki, jotka olivat perkeleen vallan alaisia; sillä Jumala oli hänen kanssansa. Apostolien teot 10:36–38.

Sekä ”Messias” että ”Kristus” merkitsevät ”voideltua”. Kristus voideltiin Hänen kasteessaan, joten tarkasti ottaen Hän ei ollut Messias eikä Kristus ennen kastettaan. Hänen kasteensa asettuu profeetallisesti rinnakkain Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkelin laskeutumisen kanssa, joka tapahtui 11. elokuuta 1840, ja se asettuu myös rinnakkain Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun väkevän enkelin laskeutumisen kanssa, joka tapahtui 11. syyskuuta 2001. Nämä kolme profeetallista tienviittoa osoittavat Pyhän Hengen ilmenemisen myöhäissateessa.

Hiuksia halkovat juutalaiset pitivät kiinni väärinkäsityksestä, väärästä profeetallisesta sanomasta, jonka mukaan Messias perustaisi kirjaimellisen maallisen valtakunnan, jossa Israelin kansa hallitsisi maailmaa. Se oli väärä sanoma, joka lupasi ”rauhaa ja menestystä”.

William Millerin sanomassa oli kaksi pääelementtiä. Ensimmäinen oli niiden aikaprofetioiden soveltaminen, jotka yksilöivät pyhäkön puhdistamisen, ja toinen oli hänen hylkäämisensä katolisesta tulkinnasta tuhatvuotisesta milleniumista, johon protestantit olivat taipuvaisia uskomaan. Tätä väärää käsitystä milleniumista, joka määriteltiin tuhanneksi vuodeksi rauhaa ja hyvinvointia, oli ennakoanut se väärä käsitys Messiaan valtakunnasta, jota saivartelevat juutalaiset kannattivat.

Nuo kaksi todistajaa tunnistavat väärennetyn myöhäissateen sanoman, joka lupaa ”rauhaa ja menestystä”, siinä sanansaattajan historian kolmannessa ja viimeisessä täyttymyksessä, joka valmistaa tietä liiton Sanansaattajan äkilliselle tulolle temppeliinsä. Tuo väärä myöhäissateen sanoma tunnistetaan ”rauhaa ja turvallisuutta” julistavaksi sanomaksi, vastakohtana Johannes Kastajan sanomalle, joka ilmoitti, että ”jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen”, kun ”tuleva viha” saapuu. Sitä kuvasi myös Millerin toteamus, ettei olisi olemassa tuhannen vuoden rauhaa, niin kuin katolilaisuus opettaa, sillä kun Herra palaa, Hän hävittää maan tulemuksensa kirkkaudella.

ja teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimallisten enkeliensä kanssa, tulen liekissä kostona niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumille. Heitä kohtaa rangaistuksena iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta.
2. Tessalonikalaiskirje 1:7–9.

Ensimmäiset kaksi sanansaattajaa, jotka valmistivat tietä Liiton Sanansaattajalle astua liittoon uuden valitun kansan kanssa, osoittavat, että väärä ”rauha ja turvallisuus” -myöhäissade-sanoma, joka muotoiltiin laodikealaisen adventismin kolmannessa sukupolvessa, on Saatanan suunnittelema estämään laodikealaista adventismia neljännessä sukupolvessa tunnistamasta islamin roolia, sellaisena kuin se esitetään kolmannessa voi-huudossa.

Niiden puhdistusprosessissa, joita Leevin pojat edustavat, sen, joka tulee Johannes Kastajan jälkeen, tuli viskaimella, joka on hänen kädessään, perusteellisesti puhdistaa ja ”perkata” puimatantereensa. Tuo työ toteutetaan hänen Sanallaan.

“Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän puhdistaa tarkoin puimatantereensa ja kokoaa vehnänsä aittaan.” Matteus 3:12. Tämä oli yksi puhdistamisen ajoista. Totuuden sanojen kautta

akanat erotettiin vehnästä. Koska monet olivat liian turhamaisia ja itsevanhurskaita ottaakseen vastaan nuhteen, liian maailmaa rakastavia hyväksyäkseen nöyryyden elämän, he kääntyivät pois Jeesuksesta. Monet tekevät yhä samoin. Sieluja koetellaan tänä päivänä niin kuin noita opetuslapsia Kapernaumin synagogassa. Kun totuus saatetaan sydämeen, he näkevät, ettei heidän elämänsä ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. He näkevät tarvitsevänsä itsessään täydellisen muutoksen; mutta he eivät ole halukkaita ryhtymään itsensä kieltämisen työhön. Sen tähden he vihastuvat, kun heidän syntinsä paljastetaan. He menevät pois loukkaantuneina, niin kuin opetuslapset jättivät Jeesuksen sanoen nuristen: 'Tämä on kova puhe; kuka voi sitä kuulla?'" Aikakausten Toivo, 392.

Myöhäissateen sanoma on Habakukin toisen luvun "väittely", ja juuri totuuden sanat erottavat akanat vehnästä. Tuo erottaminen on se puhdistus, jonka liiton Sanansaattaja toimittaa. Milleriläisessä historiassa Danielin kahdeksannen luvun neljännen jakeen sanoma sai aikaan puhdistuksen, kun se ensin petti ja toi mukanaan Habakukin toisen luvun viivytyksen ajan sekä vertauksen kymmenestä neitsyestä Matteuksen kahdessakymmenennessä viidennessä luvussa. Kun Keskiyön huudon sanoma lopulta täytti 22. lokakuuta 1844, se sai aikaan vielä suuremman puhdistuksen. Silloin liiton Sanansaattaja saapui äkisti ja alkoi lopullisen puhdistuksen ja puhdistamisen. Liike, joka oli kulkenut kolmen puhdistuksen ja puhdistamisen kahden ensimmäisen vaiheen läpi, epäonnistui kolmannessa ja lähetettiin Laodikean erämaahan vuonna 1863.

Milleriläisessä historiassa protestantit puhdistettiin ensin totuuden sanoilla; sen jälkeen ensimmäisen enkelin liike puhdistettiin kolmannen koettelevan sanoman saapuessa. Mutta ne, jotka olivat olleet milleriläisen temppelin rakentajia niiden neljäkymmenenkuuden vuoden aikana, jotka ulottuivat vuodesta 1798 vuoteen 1844, eivät läpäisseet kolmatta koetusta, joka saapui 22. lokakuuta 1844, vaikka he täydellisesti täyttivät vertauksen kymmenestä neitsyestä.

Monet, jotka lähtivät Ylkää vastaan ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien vaikutuksesta, hylkäsivät kolmannen, viimeisen koettelevan sanoman, joka on annettava maailmalle, ja samanlainen asenne omaksutaan, kun viimeinen kutsu esitetään.

"Tämän vertauksen jokaista yksityiskohtaa tulee tutkia huolellisesti. Meitä kuvaavat joko viisaat tai tyhmät neitsyet." Review and Herald, 31. lokakuuta 1899.

Lokakuun 22. päivänä 1844 kolmannen enkelin saapuessa alkanut profeetallinen historia oli epäonnistuminen, ja se päättyi vuoden 1863 kapinaan. Vuoteen 1850 mennessä sisar White kirjoitti seuraavan sanoman.

"Herra antoi minulle näyn tammikuun 26. päivänä, jonka nyt kerron. Näin, että jotkut Jumalan kansasta olivat turtia ja horroksessa; he olivat vain puoliksi hereillä eivätkä käsittäneet aikaa, jossa nyt elämme; ja että 'mies', jolla oli 'likaharja', oli tullut sisään, ja että jotkut olivat vaarassa joutua lakaistuiksi pois. Minä pyysin Jeesusta pelastamaan heidät, säästämään heitä vielä vähän aikaa ja antamaan heidän nähdä kauhistavan vaaransa, jotta he voisivat valmistautua, ennen kuin olisi iäksi liian myöhäistä. Enkeli sanoi: 'Hävitys tulee kuin mahtava pyörremyrsky.' Minä pyysin enkeliä säälimään ja pelastamaan niitä, jotka rakastivat tätä maailmaa, olivat kiintyneet omaisuuteensa eivätkä olleet halukkaita irrottautumaan siitä ja

uhraamaan sitä lähettiläiden matkan jouduttamiseksi, jotta nämä voisivat ruokkia nälkäisiä lampaita, jotka olivat menettymässä hengellisen ravinnon puutteeseen.

”Kun katselin köyhiä sieluja kuolemassa nykyisen totuuden puutteeseen, ja näin, että jotkut, jotka tunnustivat uskovansa totuuden, antoivat heidän kuolla pidättämällä ne välttämättömät varat, joita tarvittiin Jumalan työn edistämiseen, näky oli liian tuskallinen, ja pyysin enkeliä poistamaan sen minun näkyvistäni. Minulle näytettiin, että kun Jumalan asia vaati osaa heidän omaisuudestaan, kuten nuorukaisen kohdalla, joka tuli Jeesuksen luo, [Matthew 19:16–22.] he menivät pois murheellisina; ja että pian tulviva ruoska kulkisi yli ja pyyhkäisisi kaiken heidän omaisuutensa pois, ja silloin olisi liian myöhäistä uhrata maallisia hyviä ja koota aarretta taivaaseen.” Review and Herald, April 1, 1850.

Vuonna 1850 likaa harjaava mies oli jo saapunut. Lokakuun 22. päivänä 1844 liiton Enkeli oli äkisti tullut temppeliinsä, ja Hän alkoi Leevin poikien puhdistamisen ja kirkastamisen työn.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

“Tänä päivänä sieluja koetellaan ja testataan, ja monet kulkevat samaa tietä, jota astelivat ne, jotka hylkäsivät Kristuksen. Kun heitä koetellaan Sanalla, he torjuvat jumalallisen Opettajan. Kun heitä nuhdellaan siitä, ettei heidän elämänsä ole sopusoinnussa totuuden ja vanhurskauden kanssa, he kääntyvät pois Vapahtajasta; ja heidän ratkaisuaan, samoin kuin loukkaantuneiden opetuslasten ratkaisua, ei koskaan peruuteta. He eivät enää vaella Kristuksen kanssa. Näin täytyvät sanat: ‘Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa tarkoin ja kokoaa nisunsa aittaan.’” Signs of the Times, 15. toukokuuta 1901.